

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XLIV. De habitu monachorum montis Carmeli, & primum de zona, ejusque mystica significatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

Ephes. 5.

fuit in alium immutatus, sicut ait Apostolus: *Implemini Spiritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis, & Hymnis & Cantibus spiritualibus, canentes, & psallentes in cordibus vestris Domino.* Et quia ricusille antiquus DEO psallendi cum instrumentis musicis nunc in vestra Religione non observatur; ideo ejus professores modò Prophetæ non appellantur.

Tunc enim ipsi rectè *Filij Prophetarum* dicebantur, quando per Prophetas regabantur, ut prædiximus; nunc autem nequaquam per Prophetas regantur, ideo nec filij Prophetarum vocantur: sicut eos tunc appellatos *Fratres Beata Mariæ, Virginis* nemo sanæ mentis dicitur, cum virgo MARIÆ nondum esset nata. Sed, sicut dictum est, postquam tam expressam, & propriam primitiarum spontaneæ virginitatis confessionem inter se, & DEI genitricem cognoverunt, at adimpletam: ipsi ex tunc *Fratres Beata Mariæ Virginis* appellari fuerunt.

Et in memoriam visionis de ortu hujus virginis, præostensæ Sancto Propheta ELIÆ, sub specie nubecolæ ascendens de mari in Carmelum, monachi prædicti anno Incarnationis filij DEI octogesimo tertio, diruentes eorum Seunion antiquam, ædificaverunt huic primæ Virgini DEO dicatæ capellam quandam in monte Carmeli, juxta fontem ELIÆ, in sito illo, in quo ELIAS orans viderat nubeculam illam, quasi vestigium hominis, de mari ascendere in Carmelum: ubi professores prædicti seipso huic virgini commendantes, singulis diebus, ad effandendum dictæ virginis, & ejus Filio sedulas preces, & supplicationes atque laudes, ex tunc semper conveniunt: ibique de verbo divino, culpiq; vitandis, & animarum salute procuranda humili colloquio adinvicem contulerunt. Et propterea ceteri, etiam ab eorum Religione externi, eos deminceps *Fratres Beata Mariæ Virginis de monte Carmeli* semper appellaverunt.

Legendum quadragesimo tertio de quo videndus Wastellius hoc loco, & alij. Observa, quàm sit antiquus cultus Deip. V. in Carmelo.

Alias xxxv i i.

CAPVT XLIV.

De habitu monachorum montis Carmeli, & primum de zona, ejusque mystica significatione.

Investigato in præcedendis, & aliquantulum descripto Fundatorum, ac præcoram professorum nostræ Religionis cultu interiori, à nobis imitando, superest, tibi breviter exponere (ò dilecte Caprasi) exteriorum habitus ornatum, propositum vobis ad exemplum, per quem interioris dispositionis illorum Patrum, à vobis imitandæ, non modicam senties noticiam. Teste namque Sapiente, *Amictus hominis annuntiat de eo.* Quemadmodum & Fundator primus Religionis hujus fuit à Rege Ochozia cognitus, exposita Regi per nuntios qualitate vestis.

Ecdi. 19.

4. Reg. 1.

Scilicet abatur namque Rex à suis nuntijs, cujus figuræ, & habitus esset vir, qui eis occurrerat, & loquutus fuerat: cui respondentes nuntij dixerunt: *Vir pilosus erat, & zona pellicea accinctus renibus.* Ex quo habitu confestim perveniens Rex in Prophetæ noticiam, ait: *ELIAS Thesbitus est.* Zone quippe indicio, & hirsuti, incultiq; corporis specie virum DEI indubitanter cognovit: quoniam zona pellicea (velut quoddam speciale signum impressum) suis renibus perpetuò cohærebat: qua accinctus lumbis, ELIAS dudum occurrerat à monte Carmeli usque in Jezrael ante Regem Achab patrem Ochozia,

3. Reg. 18

Hoc ergo exemplo suo docuit ELIAS, monachum hujus professionis debere cinctis lumbis incedere. Nam & Joannes Baptistæ, qui in spiritu, & virtute Elia venit, eam in accinctione lumborum imitatus fuit; de quo Evangelista sic ait: *Erat Joannes vestitus pilis camelorum, & zona pellicea circa lumbos ejus.* Hujus autem zone habitum non parvam est, quod à monacho exigitur sacramentum. Lumborum enim accinctio, & ambitus zone pelliceæ significat, monachum debere mortificationem illorum membrorum esse comferre, in quibus luxuriæ seminaria continentur. Ubi videlicet, sicut lumbi ejus zona pellicis emortuæ exterius præcincti, quatenus interiori inveniantur seminaria coitus in eo protius exincta: & decantet diguò cum Propheta: *Factus sum sicut iter in pruina;* quia, scilicet, præditus gelu continentur ita stringi in lumbis concupiscentiæ carnalis ardorem, sicut pruina congelando pestringit utrem. Hinc in sacra scriptura legimus, *ELIAM* ideo primum omnium fuisse zona pellicea in lumbis cinctum, quia primus hominum hoc signo dedit monachis exemplum restringendi in lumbis, & mortificandi omni luxuriosi motus incentivum, per modum, de quo Apostolus ait: *Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram, fornicationem, immunditiam, libidinem, & concupiscentiam malam.*

Mar. 1.

Zone mortaliæ factæ membra

Alias cap xxxv i i i.

CAPVT XLV.

De Melote, antiquo hujus Religionis habitu atque ejus mysterio.

Melores quoque gestasse fundatores primos hujus Religionis, ELIAM, scilicet, & ejus discipulos filios Prophetarum, Apostolus de eis loquens assererat, dicens: *Circueunt in melotibus, & in pellibus caprinis, egentes, angustiat, afflicti, quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & in cavernis terra.* Dicitur enim *Melota* propriè à melo animali, quod etiam *Taxus* appellatur: de cujus pilis, vel pellicia facta vestis, quæ est valde hispida, *Melota* propriè vocatur. Quanquam quælibet vestis de pilis animalium asperis, aut de pellibus hispidis facta, *Melota* vulgariter dicatur: nam & indumentum de Camelorum pilis, vel de pilis caprinis, confuevit communiter *Melota* dici à multis. Quo etiam habitu in nova lege Joannem Baptistam fuisse indurum Evangelista testatur, qui ait: *Ipse autem Joannes habebat vestimentum de pilis camelorum.* Hujus autem *Melotæ* gestatio, succedentibus temporibus, derivatum potius, quàm a dificationem eam videntibus comparabat.

Superbiam etc. le fecundam legem.

Monastice vestis genus, hirsuti coloris lobium Orig. II. 19. 6. 2

Math. 11.

Habr.

Idcirco vestem illam cilicinam despectam cunctis, & quæ ex hoc ipso nulla poterat spiritus emolumenta conferre, sed elationis potius vanitatem, professores hujus Religionis concordis sententia refutatum. Loco autem ejus, tunicam lanæ non pretiosæ, sed mediocriter asperæ, ejusdem coloris, cujus existebat melota, subrus Scapulare gestare assumpserunt. Quoniam dictorum sanctorum Patrum nostrorum, tam veteris, quàm novæ legis, exemplis ostenditur, monacho hujus professionis convenire, vestem habere asperam, & magis conterentem corpus, quàm foventem: & illi repugnare, vestem habere pretiosam, & delicatam, seu mollem, ad delestandum carnem. Si enim habitari solitudinis conveniret, indumentis mollioribus vestiri, concessisset unque Dominus, hominem

Tunica lanæ melotæ loco Religiosis usurpata.

Monastica vestis qualis esse debet.

nem